

Geachte voorzitter en leden van de Commissie Koninkrijksrelaties,

Graag bericht ik u over de meest recente ontwikkelingen op Sint Eustatius. In beginsel, zo lijkt mij, is het eiland tamelijk gemakkelijk af te schermen. Of het gewenst is, is een andere vraag, maar technisch is het niet zo moeilijk. Immers, één zeehaven en één luchthaven en voor de rest heel veel zee rondom het kleine eiland.

Wanneer elke binnenkomende gast veertien dagen in quarantaine gaat, alvorens te worden vrijgegeven op het eiland lijkt me dit alles relatief gemakkelijk onder controle te houden. Elke afwijking (i.c. een positief geteste covid19-casus) isoleren, en - zo zegt mijn gezond verstand - "klaar is Kees". Het wordt pas ingewikkeld wanneer er iemand tussen gaat zitten en naar eigen welbevinden kan en mag zeggen: "dit is een 'essential worker' en hij of zij behoeft dan ook niet in quarantaine". Natuurlijk wordt een dergelijke stellingname omgeven door zogenaamde 'protocollen', maar de opening voor het virus is daarmee toch gegeven.

Door stelselmatig de communicatie met de lokale bevolking *niet* te voeren (maar wel bij aankomst in februari 2020 beweren dat het hoog in het vaandel staat) bouw je niet echt een vertrouwensrelatie op, dus als de regeringscommissaris communiceert (lees: zendt, bijvoorbeeld via de radio) dan is er een gezonde dosis argwaan bij de luisteraar. De luisteraar probeert vooral te luisteren naar die dingen die niet gezegd zijn en bouwt daar zijn of haar eigen verhaal omheen. Tja, zo gaat dat als je maar lang genoeg dom wordt gehouden ¹.

En als je dan een 'essential worker' van het buiten haalt (terwijl de 'essentiële instructie' te geven door deze functionaris ook betrekkelijk moeiteloos op papier of via een video-verbinding gegeven had kunnen worden), die geïnfecteerd blijkt en je laat je dicht op elkaar staand en zonder bescherming anderszins (mondkapje) fotograferen ten behoeve van een publicatie op Facebook dan ben je volgens mij niet echt slim bezig. In Europees Nederland moet een minister zich voor een mijns inziens onschuldiger fenomeen ernstig verantwoorden in de Tweede Kamer, hier lijkt iedereen gewoon weg te komen met iets dat niet eens als 'fout' wordt gezien. En zojuist wordt via de radio vernomen dat op Sint Eustatius de drie gevallen van gisteren, zijn verdubbeld tot zes gevallen op dit moment.

Als ik zeg 'iedereen' (in voorgaande alinea) dat doel ik in elk geval op de regeringscommissaris, de directeur van het ziekenhuis en enkele artsen die zich op deze manier fotografisch hebben laten vastleggen met de betreffende 'essential worker'. Allemaal voorbeeldgevers die weten hoe het hoort en daar vervolgens zelf in het geheel geen gevolg aan geven. Geen arts gaat in quarantaine en ook de crisismanager beschouwt zichzelf als staande boven de wet en vaardigt van alles uit, behalve dan

¹ Ik heb u eerder voorgehouden dat bij een eerdere werkgever mijnerzijds dit verschijnsel bekend stond als de "*mushroom routine*" oftewel "*keep them in the dark and feed them with shit*".

dat er protocollen moeten worden nageleefd door zijn eigen 'inner circle'. Dus wel 'essential workers' die op bouwprojecten een mondkapje moeten dragen, de 'essential workers' in of nabij het ziekenhuis rommelen maar wat aan ².

Tja, en dan maar hopen dat niemand het heeft gezien en dat niemand erover praat. Het lijkt me dat op deze manier genoemde leidinggevende functionarissen zichzelf belachelijk hebben gemaakt en - wat mij betreft - volstrekt ongeloofwaardig.

Ik rond mijn teleurgesteld betoog af met een verzoek. Laat het alstublieft daarheen leiden dat de grenzen van het eiland zorgvuldig worden bewaakt op de gezondheid van de binnenkomende mensen (in relatie tot de covid19-pandemie) en onderhoud onvoorwaardelijk de veertiendaagse quarantaine (dus geen uitzonderingen hierop; anders gezegd: schrap het begrip 'essential worker'). Als de volksgezondheid werkelijk belangrijker wordt geacht dan de economie, dan lijkt het me eigenlijk onnodig deze wens expliciet te stellen, zo vanzelfsprekend klinkt het.

Voor de goede orde, leest u mijn verzoek vooral als een zorgpunt mijnerzijds. Ik ben ontzettend bezorgd dat wanneer de situatie hier inderdaad escaleert dat het management van het eiland en van het hospitaal (en van de zorgketen in het geheel) in een kramp schiet en als de spreekwoordelijke kat rare sprongen gaat maken. De aandacht zou dan wel eens verschoven kunnen worden naar "de schuld niet te krijgen" in plaats van een werkelijk adequate en transparante crisisbeheersing. Op persoonlijke titel zou ik eraan toe willen voegen: bereid alstublieft Zr Ms Karel Doorman maar weer voor op een missie in de Caribbean.

Als altijd wens ik u veel wijsheid toe.

Met vriendelijke groet,

Ir. J.H.T. (Jan) Meijer MBA,
Bellevue Road 4, Upper Round Hill,
Sint Eustatius, Caribisch Nederland.

cc: Voorzitter en leden van de Commissie VWS

² Ik durf de vraag nauwelijks te stellen maar is er nog zoiets als een toegevoegde waarde van de hospitainer? De eerste berichten (voordat deze werd geleverd en geïnstalleerd) duiden op intensive care plekken, later is dat afgezwakt, en momenteel lijkt er slechts een omhulsel van gekoppelde containers te staan, wel met parkeerplaats natuurlijk, maar verder ogenschijnlijk met geen andere functie dan opslagplaats voor spulletjes.